

Економіка

УДК 339.9:332.1:339.13.017:338.47

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18002374>

**Трансформація світового економічного порядку під впливом
регіоналізації, інфраструктурних викликів товарного ринку та
економічного лідерства**

Писаренко Надія Василівна,

кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри маркетингу,
Академія праці, соціальних відносин і туризму,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-5851-1976>

Чорнодід Ігор Степанович,

доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки
підприємства та менеджменту, Академія праці, соціальних відносин та туризму
Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-4464-2641>

Ярмоленко Юлія Олександрівна,

доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу,
Академія праці, соціальних відносин та туризму Київ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-1814-5828>

Буткевич Оксана Вікторівна,

кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та підприємництва,
Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка,
Кропивницький, Україна,
<https://orcid.org/0000-0001-9583-0960>

Базарна Ольга Вікторівна,

кандидат економічних наук, доцент кафедри маркетингу,
Академія праці, соціальних відносин і туризму, м. Київ, Україна,

<https://orcid.org/0000-0001-9561-8687>

Прийнято: 25.11.2025 | Опубліковано: 20.12.2025

***Анотація:** У статті досліджено трансформацію світового економічного порядку в умовах регіоналізації, геоекономічної нестабільності та структурних змін у функціонуванні товарного ринку. Метою роботи є комплексний аналіз впливу регіоналізаційних процесів на інфраструктуру товарного ринку та обґрунтування стратегічних підходів до економічного лідерства, здатних забезпечити адаптивність і конкурентоспроможність у змінному глобальному середовищі. Методологічну основу дослідження становить поєднання системного, структурно-функціонального та порівняльного підходів, що дозволило розглядати трансформаційні процеси в економіці як взаємопов'язані явища на глобальному та регіональному рівнях. У межах дослідження ідентифіковано ключові інфраструктурні виклики, що виникають унаслідок переорієнтації глобальних ланцюгів постачання, зростання ролі регіональних ринків, нерівномірності інфраструктурного розвитку та технологічної фрагментації. Визначено, що трансформація економічного порядку супроводжується посиленням регіональної спеціалізації, локалізацією виробництва та зміщенням акцентів у політиці економічної безпеки. У такому контексті інфраструктура товарного ринку постає не лише як матеріальна база торгівлі, а як стратегічний ресурс регіонального розвитку та фактор формування економічного лідерства. У результаті проведеного аналізу обґрунтовано п'ять стратегічних підходів до економічного лідерства: інноваційний, інституційний, платформний, екологічно орієнтований та адаптивний. Кожен із них розглянуто як окремий напрям відповіді на виклики*

сучасного світового порядку, а також як механізм забезпечення стійкості та підвищення конкурентоспроможності в умовах глобальної турбулентності. Особлива увага приділена ролі адаптивного управління, цифрової трансформації та ефективної міжрегіональної координації у формуванні нової моделі економічної взаємодії. Зроблено висновок, що регіоналізація в сучасному вимірі є не лише альтернативою глобалізації, а й джерелом нових можливостей для переосмислення інфраструктурного розвитку, стратегічного планування та економічного лідерства. Запропоновані підходи можуть бути використані в межах економічної політики країн, що прагнуть зміцнити свої позиції на світовому ринку в умовах структурної перебудови глобальної економіки.

***Ключові слова:** світовий економічний порядок, регіоналізація, регіональна економіка, товарний ринок, інфраструктура товарного ринку, економічне лідерство, глобальна трансформація, глобалізація, світовий ринок, логістика.*

The transformation of the global economic order under the influence of regionalization, infrastructure challenges in the commodity market, and economic leadership

Nadiia Pysarenko,

Ph.D. (Economics), Associate Professor of the marketing department, Academy of Labor, Social Relations and Tourism,
<https://orcid.org/0000-0002-5851-1976>

Ihor Chornodid,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor at the Department of Enterprise Economics, Academy of Labor, Social Relations and Tourism,
<https://orcid.org/0000-0002-4464-2641>

Yulia Yarmolenko,

Doctor of Economics, Professor of Department of Marketing, Academy of Labour,

Social Relations and Tourism,

<https://orcid.org/0000-0002-1814-5828>

Oksana Butkevych,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Management and

Entrepreneurship, Central Ukrainian State University named after Volodymyr

Vynnychenko, <https://orcid.org/0000-0001-9583-0960>

Olha Bazarna,

Ph.D. (Economics), Associate Professor of the marketing department,

Academy of Labor, Social Relations and Tourism,

<https://orcid.org/0000-0001-9561-8687>

***Abstract:** The article examines the transformation of the global economic order in the context of regionalization, geo-economic instability, and structural changes in the functioning of the commodity market. The aim of the work is to provide a comprehensive analysis of the impact of regionalization processes on the commodity market infrastructure and to justify strategic approaches to economic leadership that can ensure adaptability and competitiveness in a changing global environment. The methodological basis of the study is a combination of systemic, structural-functional, and comparative approaches, which made it possible to consider the transformation processes in the economy as interrelated phenomena at the global and regional levels. The study identified key infrastructure challenges arising from the reorientation of global supply chains, the growing role of regional markets, uneven infrastructure development, and technological fragmentation. It was determined that the transformation of the economic order is accompanied by increased regional specialisation, localisation of production and a shift in the focus of economic security*

policy. In this context, commodity market infrastructure appears not only as the material basis for trade, but also as a strategic resource for regional development and a factor in the formation of economic leadership. As a result of the analysis, five strategic approaches to economic leadership are justified: innovative, institutional, platform-based, environmentally oriented, and adaptive. Each of them is considered as a separate direction of response to the challenges of the modern world order, as well as a mechanism for ensuring stability and increasing competitiveness in conditions of global turbulence. Particular attention is paid to the role of adaptive management, digital transformation, and effective interregional coordination in shaping a new model of economic interaction. It is concluded that regionalization in its current dimension is not only an alternative to globalization, but also a source of new opportunities for rethinking infrastructure development, strategic planning, and economic leadership. The proposed approaches can be used within the economic policies of countries seeking to strengthen their positions in the global market amid the structural restructuring of the global economy.

Keywords: *global economic order, regionalization, regional economy, commodity market, commodity market infrastructure, economic leadership, global transformation, globalization, world market, logistics.*

Постановка проблеми. Регіоналізація як один із ключових векторів трансформації сучасного світового економічного порядку дедалі активніше впливає на функціонування товарних ринків та їх інфраструктурне забезпечення. Зміна глобального балансу, дестабілізація міжнародної торгівлі, порушення глобальних ланцюгів постачання, поява нових гео економічних центрів сили та посилення протекціоністських практик формують складне і нестабільне середовище, у якому традиційні моделі економічного лідерства втрачають ефективність. Інфраструктурні виклики, пов'язані з нерівномірністю розвитку логістичних систем, технологічною фрагментацією, нестачею інституційної узгодженості та обмеженою адаптивністю до зовнішніх шоків, стають

критичними чинниками, що обмежують здатність економік ефективно реагувати на трансформації глобального простору. За таких умов актуальності набуває необхідність пошуку та обґрунтування стратегічних підходів до формування економічного лідерства, яке забезпечить не лише конкурентоспроможність на світовому ринку, а й стійкість до глобальних кризових явищ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Трансформація світового економічного порядку в контексті глобальних ланцюгів створення вартості ґрунтовно висвітлена в міждисциплінарних дослідженнях Кано Л. [1], Цзан Е.В.К. [1] та Єн Х.В. [1], які фіксують перехід від лінійних до мережевих моделей глобалізації та поєднання глобальних, регіональних і локальних контурів виробництва. Пла-Барбер Х. [2], Вільяр К. [2], Нарула Р. [2] і Хорана С. [3] доводять, що геополітичні та економічні шоки актуалізували тренд до регіоналізації, що змінює баланс між ефективністю та стійкістю й формує нові регіональні центри економічної сили.

Подальший розвиток проблематики пов'язаний із дослідженнями Кано Л. [4], Нарули Р. [4] та Сурду І. [4], які підкреслюють роль управлінських рішень та корпоративної архітектури у забезпеченні резильєнтності глобальних ланцюгів вартості. Дослідження МВФ [5] засвідчують структурне перегрупування потоків торгівлі під впливом війни, санкцій і логістичних порушень, а Касса В. [6] концептуалізує формування нового економічного порядку, зумовленого регіоналізацією торгівлі та множинністю режимів регуляторної взаємодії.

Інфраструктурний вимір цих процесів висвітлено в працях Фео-Валеро М. [7], який демонструє визначальний вплив логістики, транспортної зв'язаності та якості інфраструктури на стійкість регіональних постачальних систем. Паралельно формується науковий напрям, що поєднує економічну динаміку з лідерством та інноваціями: Чжу Ц. [8] і Хуан Ф. [8] обґрунтовують вплив трансформаційного лідерства на ESG-результативність; Чжу В. [9], Писаренко Н. [10], Джерелейко С. [10], Полтініна О. [10], Нестеренко О. [10], Коломієць В. [10] розкривають зміст інноваційного лідерства; Санта Р. [11], Писаренко Н. [12],

Левченко О. [12], Ярмоленко Ю. [12], Бондар С. [12] та Буткевич О. [12] доводять його зв'язок зі стратегічною інновацією та конкурентоспроможністю організацій.

Водночас, інтеграція досліджень світового економічного порядку, регіоналізаційних процесів, інфраструктурних викликів та концепцій економічного лідерства залишається недостатньо системною, що визначає актуальність проведеного дослідження.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Незважаючи на активне вивчення процесів глобалізації та регіоналізації, недостатньо дослідженим залишається вплив регіоналізаційних зрушень на інфраструктурну перебудову товарного ринку та формування ефективних моделей економічного лідерства в умовах геоекономічної нестабільності. Відсутня комплексна оцінка взаємозв'язку між інфраструктурними викликами та стратегічними підходами до лідерства в контексті нової глобальної економічної архітектури.

Формулювання цілей статті (постановка завдання).

Метою дослідження є визначення основних векторів трансформації світового економічного порядку під впливом регіоналізаційних процесів, аналіз інфраструктурних викликів, що постають перед товарним ринком, а також обґрунтування стратегічних підходів до формування ефективного економічного лідерства в нових геоекономічних умовах. Для досягнення поставленої мети передбачено вирішення таких наукових завдань: охарактеризувати сучасні тенденції трансформації світового економічного порядку в умовах зміни глобального та регіонального балансів; ідентифікувати ключові інфраструктурні виклики товарного ринку, зумовлені процесами регіоналізації та геоекономічної нестабільності; обґрунтувати стратегічні підходи до економічного лідерства, здатні забезпечити адаптивність і конкурентоспроможність на тлі змін світового економічного середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний світовий економічний порядок зазнає глибокої трансформації під впливом багаторівневих глобальних і регіональних змін. Модель неоліберальної глобалізації, домінантна наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття, поступається регіоналізованій парадигмі розвитку, що формується внаслідок зміцнення економічного суверенітету держав, перегляду принципів інтеграції та переорієнтації на регіональні виробничо-логістичні системи.

Пандемія COVID-19, геополітична напруженість, торговельні конфлікти та енергетично-логістичні кризи прискорили структурні зрушення у світовій економіці [1; 2; 3]. Вразливість глобальних ланцюгів постачання актуалізувала потребу в економічній автономізації та регіональній диверсифікації розвитку. Активізація інтеграційних процесів у Азійсько-Тихоокеанському регіоні, Європейському Союзі та на Африканському континенті сприяє формуванню нових центрів економічної сили.

Трансформація проявляється у зміні співвідношення між глобальними та регіональними механізмами координації: відбувається деконцентрація глобального впливу, посилення ролі регіональних альянсів, формування локалізованих економічних зон і поглиблення регіональної спеціалізації [4; 5]. Новітні технології забезпечують можливість створення замкнених виробничих систем, зменшуючи залежність від глобальної логістики. Трансформаційні процеси охоплюють інституційні, технологічні, політичні та логістичні виміри, відображаючи масштабні цивілізаційні зміни [6; 7]. Нові умови вимагають оновлення підходів до економічного лідерства, стратегічного планування та управління розвитком на глобальному й регіональному рівнях.

Інфраструктурні виклики товарного ринку в умовах регіоналізації та гео економічної нестабільності набувають системного характеру. Переорієнтація потоків товарів і капіталів у регіональні формати посилює навантаження на транспортну, логістичну, енергетичну та цифрову інфраструктуру та потребує комплексної модернізації. Основним викликом є дезінтеграція глобальних

ланцюгів постачання, що стимулює формування локалізованих виробничо-логістичних моделей і регіональних хабів, потребуючи значних інвестицій у транспортні та складські системи й цифрову інтеграцію. Нерівномірність інфраструктурного розвитку між регіонами поглиблює асиметрію доступу до ринків і ресурсів, формуючи дисбаланси товарного обміну та знижуючи конкурентоспроможність окремих територій [8], що ілюструється в таблиці 1.

Таблиця 1

Стратегічні напрями реагування на інфраструктурні виклики товарного ринку

№	Стратегічний напрям	Зміст напрямку	Очікувані результати
1	Модернізація транспортної та логістичної інфраструктури	Інвестиції в порти, залізничні вузли, мультимодальні центри, розвиток коридорів регіонального значення	Зниження витрат, підвищення швидкості доставки товарів, покращення регіональної інтеграції
2	Цифрова трансформація інфраструктури	Упровадження інтелектуальних систем управління ланцюгами постачання, автоматизація митних процедур, цифрова сумісність	Підвищення прозорості, зменшення часу обробки товарів, забезпечення кібербезпеки
3	Інституційна координація регіональної інфраструктурної політики	Гармонізація стандартів, створення спільних регуляторних механізмів, укладення міжурядових угод	Узгодженість дій між державами, підвищення ефективності транскордонних проєктів
4	Підтримка інфраструктурного розвитку слабко інтегрованих регіонів	Стимулювання інвестицій, субсидування інфраструктурних проєктів, залучення міжнародних фінансових інституцій	Зменшення регіональної нерівності, підвищення економічної активності на периферії
5	Формування стратегій регіональної економічної автономії	Диверсифікація постачальників, локалізація критичних виробництв, розвиток внутрішніх ринків	Підвищення стійкості до зовнішніх шоків, зниження залежності від глобальних ланцюгів

Джерело: власна розробка авторів

Технологічна фрагментація інфраструктури, зумовлена різними темпами цифрової трансформації, вимагає уніфікації стандартів, посилення кібербезпеки та узгодженого правового регулювання. Інституційні бар'єри, пов'язані зі слабкою координацією та регуляторною нестабільністю, ускладнюють

реалізацію інфраструктурних рішень. Інфраструктурні виклики товарного ринку, обумовлені регіоналізацією та геоекономічною нестабільністю, мають комплексний характер і потребують багаторівневої відповіді, що включає модернізацію логістичної інфраструктури, посилення регіональної кооперації, цифрову інтеграцію та інституційну узгодженість політик розвитку. У зв'язку з цим доцільним є порівняння ключових характеристик глобальної та регіоналізованої моделей функціонування товарного ринку, що наведено в таблиці 2.

Таблиця 2.

**Порівняльна характеристика глобальної та регіоналізованої моделей
товарного ринку**

Критерій	Глобальна модель	Регіоналізована модель
Логістичні ланцюги	Довгі, складні, трансконтинентальні	Короткі, оптимізовані, регіональні
Виробничі зв'язки	Глобальна децентралізація	Локалізовані кластери
Інфраструктурна залежність	Висока чутливість до транскордонної інфраструктури	Орієнтація на внутрішньорегіональні вузли
Управління ризиками	Централізоване, глобальні протоколи	Гнучке, адаптивне, багаторівневе
Технологічна підтримка	Складна інтеграція ІТ-систем	Уніфіковані цифрові рішення на регіональному рівні
Регуляторне середовище	Різноманітне, залежне від глобальних правил	Гармонізоване в межах інтеграційних об'єднань
Стійкість до криз	Низька (через глобальну взаємозалежність)	Вища (через диверсифікацію та локалізацію)

Джерело: узагальнено автором на основі [4-10]

Представлена таблиця ілюструє ключові відмінності між глобальною та регіоналізованою моделями функціонування товарного ринку. Перехід до регіоналізованої моделі зумовлений зростанням нестабільності в глобальному економічному середовищі, що вимагає нових підходів до логістики, інституційного регулювання та управління ризиками. Регіональні формати взаємодії дозволяють формувати більш стійкі, автономні та цифрово інтегровані економічні системи [11; 12]. Посилення ролі регіональних альянсів і зменшення залежності від трансконтинентальних ланцюгів постачання сприяють

підвищенню ефективності та адаптивності товарного ринку до сучасних викликів.

Ефективне економічне лідерство в умовах трансформації світового середовища потребує переходу до інноваційно орієнтованих, адаптивних та інклюзивних стратегій. Зростання геоекономічної нестабільності, регіоналізація торгівлі та технологічні зрушення актуалізують необхідність нових підходів до підвищення стійкості економічних систем. Інноваційне лідерство ґрунтується на розвитку наукоємних секторів, цифровізації, стимулюванні підприємництва та інвестуванні в людський капітал [10; 12]. Інституційне лідерство забезпечує якісне економічне управління, ефективну регуляторну політику та прогнозоване ринкове середовище.

Платформне лідерство формує інтегровані технологічні й інституційні структурні основи для кооперації бізнесу, держави, науки та інвесторів [11; 12; 13]. Екологічно відповідальне лідерство орієнтується на принципи сталого розвитку, циркулярної економіки та дотримання ESG-стандартів. Адаптивне лідерство спирається на гнучке планування, сценарне моделювання та диверсифікацію економічної діяльності [14; 15]. Обґрунтування стратегічних підходів до економічного лідерства в умовах змін світового економічного середовища полягає у формуванні цілісної моделі, здатної забезпечити адаптивність, інноваційність і стійкість на глобальному рівні, що ілюструється на рисунку 1.

Інтеграція описаних підходів дозволяє сформувати стратегічну модель економічного лідерства, здатну ефективно реагувати на виклики глобалізації, цифрової трансформації та екологічних змін, що забезпечить не лише адаптацію, а й проактивне формування конкурентних переваг на міжнародному ринку.

Стратегічні підходи до економічного лідерства в умовах глобальної трансформації повинні ґрунтуватися на інтеграції інноваційних, інституційних, платформних, екологічно відповідальних та адаптивних механізмів розвитку, ефективність визначається здатністю економічних систем забезпечувати

стійкість, гнучкість і конкурентоспроможність на тлі зростання гео економічної нестабільності та технологічних зрушень.

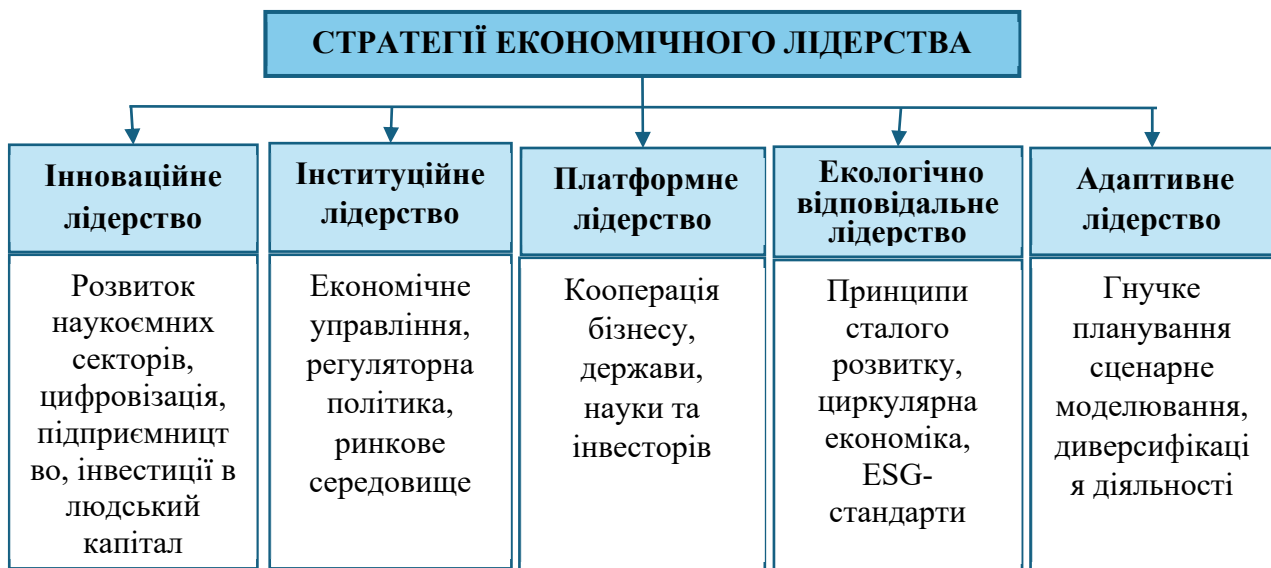

Рис.1. Стратегічні підходи до ефективного економічного лідерства в умовах глобальної трансформації

Джерело: власна розробка авторів

Інноваційний компонент передбачає формування сприятливого середовища для розвитку наукоємних секторів, цифровізації та підприємництва, що сприяє нарощенню технологічного потенціалу та підвищенню глобальної конкурентної позиції. Інституційне забезпечення відіграє ключову роль у створенні стабільного регуляторного середовища, підвищенні прозорості управлінських рішень та зміцненні передбачуваності економічної політики [4].

Платформний підхід слугує інструментом інтеграції ресурсів держави, бізнесу та наукового сектору, що підсилює кооперацію й прискорює впровадження інновацій. Екологічно відповідальне лідерство, засноване на принципах сталого розвитку та ESG-орієнтирах, сприяє мінімізації екологічних ризиків та диверсифікації джерел інвестицій.

Адаптивне управління, орієнтоване на сценарне планування та своєчасну трансформацію економічних рішень, підвищує здатність системи протистояти зовнішнім шокам і ефективно реагувати на зміни глобального середовища. У комплексі зазначені підходи формують стратегічну модель економічного

лідерства, спроможну забезпечити довгострокову стійкість, інноваційність та конкурентоспроможність у умовах динамічних світових трансформацій.

Значення стратегічних підходів до економічного лідерства полягає у формуванні стійких, інноваційно орієнтованих та конкурентоспроможних економічних систем, здатних функціонувати в умовах глобальних трансформацій. Інтеграція інноваційних, інституційних, платформних, екологічно відповідальних та адаптивних механізмів забезпечує підвищення ефективності економічної політики, оптимізацію використання ресурсного та інтелектуального потенціалу й активізацію модернізаційних процесів.

Застосування таких підходів сприяє розвитку наукоємних секторів, удосконаленню регуляторного середовища, прискоренню трансферу технологій, формуванню коопераційних зв'язків та поширенню принципів сталого розвитку. Адаптивні механізми підтримують здатність економічних структур протистояти зовнішнім шокам і забезпечувати стратегічну гнучкість. Сукупність зазначених елементів визначає основу для набуття та збереження економічного лідерства у глобальному середовищі.

Висновки. Світовий економічний порядок зазнає суттєвих змін під впливом регіоналізації, геоекономічної нестабільності та переорієнтації глобальних процесів. Формується нова система взаємодії, в якій зростає роль регіональних ринків і локальних стратегій розвитку. Інфраструктура товарного ринку стає одним із головних чинників ефективності економічної адаптації, проте стикається з численними викликами – логістичними, цифровими, регуляторними та інституційними. Для забезпечення конкурентоспроможності й стійкості необхідне впровадження стратегічних підходів до економічного лідерства, що поєднують інноваційність, адаптивність, сталий розвиток і ефективне управління. Регіоналізація виявляється не лише відповіддю на глобальні кризи, а й потенціалом для формування нової моделі економічного зростання.

Список використаних джерел

1. Kano, L., Tsang, E. W. K., & Yeung, H. W.-C. (2020). Global value chains: A review of the multi-disciplinary literature. *Journal of International Business Studies*, 51(4), 577-622. <https://doi.org/10.1057/s41267-020-00304-2>
2. Pla-Barber, J., Villar, C., & Narula, R. (2021). Governance of global value chains after the Covid-19 pandemic: A new wave of regionalization? *BRQ Business Research Quarterly*, 24(3), 204-213. <https://doi.org/10.1177/23409444211020761>
3. Khorana, S., Escaith, H., Ali, S., Kumari, S., & Do, Q.-T. (2022). The changing contours of global value chains post-COVID: Evidence from the Commonwealth. *Journal of Business Research*, 153, 75-86. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.07.044>
4. Kano, L., Narula, R., & Surdu, I. (2022). Global value chain resilience: Understanding the impact of managerial governance adaptations. *California Management Review*, 64(2), 24-45. <https://doi.org/10.1177/00081256211066635>
5. International Monetary Fund. (2022). *Global trade and value chains during the pandemic*. In World economic outlook, April 2022: War sets back the global recovery (pp. 65-96). International Monetary Fund. <https://doi.org/10.5089/9781616359423.081>
6. Kassa, W. (2025). Regionalization of global trade: A new order in the making. *Global Policy*, 16(4), 773-776. <https://doi.org/10.1111/1758-5899.70033>
7. Feo-Valero, M., Botella-Andreu, A., Martínez-Moya, J., Pallardó-López, V. J., Requena-Silvente, F., & Sala-Garrido, R. (2024). Exploring supply chain and regional resilience through the analysis of the transport dimension. *Case Studies on Transport Policy*, 16, 101216. <https://doi.org/10.1016/j.cstp.2024.101216>
8. Zhu, J., & Huang, F. (2023). Transformational leadership, organizational innovation, and ESG performance: Evidence from SMEs in China. *Sustainability*, 15(7), 5756. <https://doi.org/10.3390/su15075756>

9. Zhu, W., Yang, H., Yang, B., & Sosik, J. J. (2024). Innovative leadership in organizations: Dimensions, measurement, and validation. *Journal of Business Research*, 172, 114445. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2023.114445>
10. Dzhereleyko, S., Pysarenko, N., Poltinina, O., Nesterenko, O., Kolomiets, V. (2025). Digital economy and its effect on financial market structures: Analyzing key trends and future opportunities. *International Journal of Accounting and Economics Studies*, 12(4), 747-759. <https://doi.org/10.14419/9gya2n94>
11. Santa, R., Zarate-Torres, R., Rey-Sarmiento, C. F., & Morante, D. (2025). Strategic innovation and leadership dynamics: Unveiling mediating effects on operational quality in manufacturing organizations. *Administrative Sciences*, 15(3), 98. <https://doi.org/10.3390/admsci15030098>
12. Писаренко Н. В., Левченко О. М., Ярмоленко Ю. О., Бондар С. І., Буткевич О. В. Роль міжнародного маркетингу у забезпечення економічної безпеки держави в умовах глобального ринку. *Наукові перспективи*, 2024. Вип. 12(54). С. 833-847. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-12\(54\)-833-847](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-12(54)-833-847)
13. Susskind, D., & Vines, D. (2024). Global economic order and global economic governance. *Oxford Review of Economic Policy*, 40(2), 189-219. <https://doi.org/10.1093/oxrep/graec021>
14. Giunta, A., Marvasi, E., & Sforza, M. (2025). Digitalization and regionalization of Global Value Chains in European industries. *Journal of Industrial and Business Economics*, 52, 599-628. <https://doi.org/10.1007/s40812-025-00347-2>
15. Li, Y., Xia, X., Wang, C., & Huang, Q. (2025). Manufacturing supply chain resilience amid global value chain reconfiguration: An enhanced bibliometric–systematic literature review. *Systems*, 13(10), 873. <https://doi.org/10.3390/systems13100873>